

tanrinyasasi.org

Tanrı'nın Yasası: Ek 6: Hristiyanlar İçin Yasaklanmış Etler

HER CANLI, YEMEK İÇİN YARATILMADI

ADEN BAHÇESİ: BİTKİ TEMELLİ BİR BESLENME

Bu gerçek, insanlığın başlangıcına—Aden Bahçesi'ne—baktığımızda açıkça görülür. İlk insan Âdem'e bir bahçeyi bakıp koruma görevi verilmişti. Ne tür bir bahçe? Orijinal İbranice metin bunu açıkça belirtmez, fakat bunun bir meyve bahçesi olduğuna dair güçlü kanıtlar vardır:

“Rab Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti... Rab Tanrı, görünüşü güzel ve yemeye elverişli her türlü ağacı topraktan bitirdi” (Yaratılış 2:15).

Ayrıca Âdem'in hayvanlara isim verme ve onlara bakma görevinden de söz edilir, ancak hiçbir yerde bu hayvanların ağaçlar gibi “yemek için iyi” oldukları ima edilmez.

TANRI'NIN PLANIYLA UYUMLU ET TÜKETİMİ

Bu, Tanrı'nın et yemeyi yasakladığı anlamına gelmez—eğer öyle olsaydı, Kutsal Yazılar'da bu yönde açık bir buyruk olurdu. Ancak bu, hayvansal etin insan beslenmesinin başlangıçtan itibaren bir parçası olmadığını bize gösterir.

Tanrı'nın insan için başlangıçta sunduğu rızık, tamamen bitkisel temelli görünmektedir—meyveler ve diğer bitkisel kaynaklar ön plandadır.

TEMİZ VE TEMİZ OLMAYAN HAYVANLAR ARASINDAKİ AYRIM

NUH DÖNEMİNDE BAŞLADI

Tanrı zamanla insanlara hayvan kesmeyi ve yemeyi izinli kıldıysa da, hangi hayvanların yenebileceği ve hangilerinin yenemeyeceği konusunda açık bir ayrım ortaya koydu.

Bu ayrım, Tufan’dan önce Nuh’a verilen talimatlarda ima edilir:

“Temiz hayvanlardan her türden yedi çift, erkek ve dişilerini; temiz olmayan hayvanlardan ise her türden bir çift, erkek ve dişilerini yanına al” (Yaratılış 7:2).

TEMİZ HAYVANLARA DAİR ÖN BİLGİ

Tanrı’nın Nuh’a hangi hayvanların temiz ya da necis olduğunu açıklamaması, bu bilginin zaten insanlıkta mevcut olduğunu ima eder. Bu bilgi muhtemelen yaratılıştan itibaren bilinmekteydi.

Temiz ve temiz olmayan hayvanların bu şekilde ayrılması, Tanrı’nın doğa ve ruhsal düzen içindeki daha büyük amacını yansıtır—bazı canlılar belirli görevler veya kullanımlar için ayrılmıştır.

TEMİZ HAYVANLARIN ERKEN DÖNEMDEKİ ANLAMI

KURBANLA BAĞLANTILI

Yaratılış anlatımında şimdiye kadar gördüklerimize dayanarak, Tufan’a kadar temiz ve temiz olmayan hayvanlar arasındaki ayrımın yalnızca kurban sunularında kabul edilirlilik açısından yapıldığını güvenle söyleyebiliriz.

Habil’in sürüsünün ilk doğanlarını sunması bu ilkeyi ortaya koyar. İbranice metinde geçen “sürüsünün ilk doğanları” (מְכֹרֶת צֶאֱנוּ) ifadesinde geçen “sürüsü” (tzon, צֶאֱנוּ) kelimesi, genellikle koyun ve keçi gibi küçük evcil hayvanları tanımlar. Bu nedenle Habil’in sunduğu kurbanın büyük ihtimalle bir kuzu ya da genç bir keçi olduğunu söyleyebiliriz (Yaratılış 4:3-5).

NUH’UN TEMİZ HAYVANLARDAN SUNDUĞU KURBANLAR

Benzer şekilde, Nuh gemiden indikten sonra Rab için bir sunak yaptı ve Tanrı’nın tufandan önce verdiği talimatlarda özellikle belirtilen temiz hayvanlardan yakmalık sunular sundu (Yaratılış 8:20; 7:2).

Bu erken dönem uygulaması, temiz hayvanların tapınma ve antlaşmaya dayalı saflık bağlamındaki özel rolünü anlamamız için bir temel oluşturur.

Bu hayvan gruplarını tanımlamak için kullanılan İbranice kelimeler—**tahor** (טָהוֹר) ve **tamei** (טָמֵא)—keyfi değildir. Bunlar kutsallık ve Rab için ayrılma kavramlarıyla yakından ilişkilidir:

- **טָמֵא (Tamei)**

Anlamı: Necis, kirli.

Kullanımı: Ritüel, ahlaki veya fiziksel saflığın eksik olduğu durumlar için kullanılır. Genellikle tüketilmesi ya da tapınmada kullanılması yasaklanmış hayvanlar, nesneler veya eylemlerle ilişkilendirilir.

Örnek: “Ancak şu hayvanları yemeyeceksiniz... onlar sizin için necis (tamei) sayılır” (Levililer 11:4).

- **טָהוֹר (Tahor)**

Anlamı: Temiz, saf.

Kullanımı: Tüketim, tapınma ya da kutsal ritüellerde kullanılmaya uygun hayvanlar, nesneler veya insanlar için kullanılır.

Örnek: “Kutsal olanla sıradan olanı, necis olanla temiz olanı ayırt etmelisiniz” (Levililer 10:10).

Bu terimler, Tanrı’nın daha sonra **Levililer 11** ve **Yasa’nın Tekrarı 14** bölümlerinde ayrıntılandığı beslenme yasalarının temelini oluşturur. Bu bölümler, hangi hayvanların temiz (yani yenmesi helal) ve hangilerinin necis (yenmesi yasak) olduğunu açıkça sıralar. Böylece Tanrı’nın halkı kutsal ve farklı kalmaya devam eder.

TANRI’NIN NECİS ETLERİ YEMEYE KARŞI UYARILARI

Tanah (Eski Ahit) boyunca Tanrı, halkını beslenme yasalarını çiğnedikleri için defalarca uyarmıştır. Bazı ayetler özellikle necis hayvanların tüketilmesini kınar ve bu davranışı Tanrı’nın buyruklarına karşı bir isyan olarak tanımlar:

“Yüzüme karşı beni sürekli öfkeliendiren bir halk... domuz eti yiyen ve kaplarında murdar et suyu bulunanlar” (Yeşaya 65:3-4).

“Bahçelere giren, kendilerini arındıranlar; domuz eti, fare ve başka necis şeyler yiyenlerin hepsi—onlara önderlik edenle birlikte yok edilecekler,” diyor Rab (Yeşaya 66:17).

Bu azarlar, necis et yemenin sadece bir beslenme meselesi değil, ahlaki ve ruhsal bir çöküş olduğunu vurgular. Tanrı’nın açıkça yasakladığı şeyleri yapmak, kutsallık ve itaate olan saygısızlığı ortaya koyar.

İSA VE NECİS ET

İsa’nın gelişi, Hristiyanlığın doğuşu ve Yeni Ahit yazılarıyla birlikte birçok kişi, Tanrı’nın artık yasalarına itaati umursamadığını—özellikle de beslenme yasalarını—iddia etmeye başladı. Bugün neredeyse tüm Hristiyan dünyası istediği her şeyi yemektedir.

Ancak gerçek şudur ki, Eski Ahit'te Mesih'in gelip necis et yasasını ya da Babası'nın herhangi bir başka yasasını iptal edeceğine dair hiçbir peygamberlik yoktur (bazılarının iddia ettiği gibi). İsa, Babası'nın tüm buyruklarına eksiksiz bir şekilde itaat etti—bu konuda da.

Eğer İsa domuz eti yemiş olsaydı, nasıl ki balık (Luka 24:41-43) ve kuzu eti (Matta 26:17-30) yediğini biliyorsak, elimizde açık bir örnek olurdu. Ama durum böyle değildir. Tanrı'nın peygamberler aracılığıyla verdiği bu talimatları İsa'nın ya da öğrencilerinin ihlal ettiğine dair hiçbir işaret yoktur.

İDDİALARIN ÇÜRÜTÜLMESİ

YANLIŞ İDDİA: “İsa tüm yiyecekleri temiz ilan etti”

GERÇEK:

Markos 7:1-23 genellikle İsa'nın necis etlerle ilgili beslenme yasalarını yürürlükten kaldırdığına dair bir kanıt olarak gösterilir. Ancak metin dikkatle incelendiğinde bu yorumun temelsiz olduğu görülür. Sıkça yanlış aktarılan ayette şöyle denir:

“Çünkü yiyecek, insanın yüreğine değil, midesine girer ve sonra dışarı atılır.” (Böylece, İsa tüm yiyecekleri temiz ilan etti)” (Markos 7:19).

BAĞLAM: KONUNUN NECİS VE TEMİZ ETLERLE İLGİSİ YOK

Her şeyden önce, bu pasajın bağlamı Levililer 11'de belirtilen temiz ve necis hayvanlarla ilgili değildir. Bu bölüm, İsa ile Ferisiler arasındaki, Yahudi geleneklerinden biriyle ilgili tartışmaya odaklanır. Ferisiler ve din bilginleri, İsa'nın öğrencilerinin yemek yemeden önce törensel el yıkamasını yapmadığını fark etmişlerdi. Bu uygulama İbranice'de *netilat yadayim* (נטילת ידיים) olarak bilinir. Bugün bile özellikle Ortodoks Yahudi çevrelerinde sürdürülen, dua eşliğinde yapılan törensel bir el yıkama geleneğidir.

Ferisilerin derdi Tanrı'nın beslenme yasalarıyla değil, bu insan yapımı geleneğe olan bağlılıkla ilgilidir. Onlar, öğrencilerin törensel yıkamayı yapmamalarını geleneklere aykırı ve dolayısıyla kirli olarak değerlendirmişlerdi.

İSA'NIN YANITI: ASIL ÖNEMLİ OLAN YÜREKTİR

İsa, Markos 7 boyunca insanı gerçekten kirleten şeyin dışsal uygulamalar ya da gelenekler değil, yüreğin durumu olduğunu öğretir. Ruhsal kirliliğin dıştan gelen bir şey değil; kötü düşünceler ve davranışlardan, yani içeriden kaynaklandığını vurgular.

İsa, yiyeceğin insanı kirlilemediğini çünkü yüreğe değil mideye girdiğini ve sonra dışarı atıldığını söylediğinde, beslenme yasaları hakkında değil; törensel el yıkama geleneği hakkında konuşuyordu. Vurgusu içsel saflığa yöneliktir, dışsal ritüellere değil.

MARKOS 7:19'A DAHA YAKINDAN BAKIŞ

Markos 7:19, genellikle metne sonradan eklenmiş ve aslında var olmayan bir parantezli yorum nedeniyle yanlış anlaşılır: “Böylece, İsa tüm yiyecekleri temiz ilan etti.” Oysa Grekçe metin yalnızca şunu der: “ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται **καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα**” ve bu şu şekilde harfiyen çevrilebilir: “Çünkü (yiyecek) onun yüreğine değil, karnına girer ve helaya gider—bütün yiyecekleri arındırarak.”

“Helaya gider ve bütün yiyecekleri arındırır” ifadesini, “Böylece, İsa tüm yiyecekleri temiz ilan etti” şeklinde çevirmek, seminerlerde ve bazı Kutsal Kitap yayınevlerinde Tanrı'nın Yasası'na karşı önyargıyı desteklemek için metni açıkça çarpıtmaktır.

Daha mantıklı olan yorum ise şudur: Bu tümce, İsa'nın dönemin gündelik diliyle sindirim sürecini açıklamasıdır. Sindirim sistemi yiyeceği alır, vücudun ihtiyaç duyduğu besinleri ve faydalı bileşenleri emer (temiz kısmı) ve geri kalanını atık olarak dışarı atar. “Tüm yiyecekleri temizleyerek” ifadesi büyük ihtimalle bu doğal ayırma sürecine işaret etmektedir.

BU YANLIŞ İDDİA ÜZERİNE SONUÇ

Markos 7:1-23 bölümü, Tanrı'nın beslenme yasalarının iptaliyle ilgili değildir; aksine, insan geleneklerinin Tanrı'nın buyruklarından üstün tutulmasını eleştirir. İsa, gerçek kirlenmenin törensel el yıkamayı yerine getirmemekten değil, yürekten gelen günahlardan kaynaklandığını öğretmiştir. “İsa tüm yiyecekleri temiz ilan etti” iddiası, metnin bağlamı ve orijinal dili göz önüne alındığında açıkça yanlış bir yorumdur ve Tanrı'nın sonsuz yasalarına karşı önyargılardan beslenmektedir. Metni dikkatle okuyunca, İsa'nın Tora'daki öğretileri desteklediği ve Tanrı'nın beslenme yasalarını geçersiz kılmadığı net olarak anlaşılır.

YANLIŞ İDDİA: “Tanrı, bir görüşle elçi Petrus’a artık her türlü hayvan etinin yenebileceğini söyledi”

GERÇEK:

Birçok kişi, Elçilerin İşleri 10. bölümdeki Petrus'un görüşünü Tanrı'nın necis hayvanlarla ilgili beslenme yasalarını kaldırdığına dair bir kanıt olarak kullanır. Ancak bu görüşün amacı ve bağlamı dikkatlice incelendiğinde, konunun temiz ve necis etlerle ilgili yasalarla hiçbir ilgisi olmadığı görülür. Görü, Tanrı'nın halkı arasına artık Yahudi olmayanların da kabul edilmesi gerektiğini Petrus'a öğretmek içindi—Tanrı'nın beslenme talimatlarını değiştirmek için değil.

PETRUS’UN GÖRÜSÜ VE AMACI

Elçilerin İşleri 10. bölümde, Petrus gökten inen bir çarşafın içinde hem temiz hem de necis her türden hayvanla dolu olduğunu görür ve “Kes ve ye” şeklinde bir buyruk işitir. Petrus’un tepkisi ise çok nettir: *“Asla, Rab! Ben hiçbir zaman murdar ya da necis bir şey yemedim”* (Elçilerin İşleri 10:14).

Bu tepki birkaç açıdan önemlidir:

1. Petrus’un Beslenme Yasalarına Olan Bağlılığı

Bu görüş, İsa’nın göğe yükselişinden ve Kutsal Ruh’un Pentikost Günü’nde dökülmesinden sonra gerçekleşmiştir. Eğer İsa hizmeti sırasında beslenme yasalarını kaldırmış olsaydı, Petrus—İsa’nın yakın takipçisi olarak—bunu bilirdi ve böyle güçlü bir şekilde karşı çıkmazdı. Petrus’un necis hayvanları yemeyi reddetmesi, bu yasaları hâlâ uyguladığını ve onların kaldırıldığına dair hiçbir anlayışı olmadığını gösterir.

2. Görünün Asıl Mesajı

Görü üç kez tekrarlanır, bu da önemini vurgular. Ancak gerçek anlamı birkaç ayet sonra, Petrus’un Yahudi olmayan Kornelius’un evine gitmesiyle ortaya çıkar. Petrus, görünün anlamını şu sözlerle açıklar:

“Tanrı bana hiçbir insanı murdar ya da necis saymamam gerektiğini gösterdi” (Elçilerin İşleri 10:28).

Bu görüş aslında yiyeceklerle ilgili değildir; sembolik bir mesaj taşır. Tanrı, temiz ve necis hayvanların görüntüsünü kullanarak Petrus’a, Yahudiler ile diğer milletler arasındaki engellerin kaldırıldığını ve Yahudi olmayanların artık Tanrı’nın antlaşma topluluğuna kabul edilebileceğini öğretmiştir.

“BESLENME YASALARI KALDIRILDI” İDDİASININ MANTIKSAL TUTARSIZLIKLARI

Petrus’un görüşünün beslenme yasalarını ortadan kaldırdığı iddiası birçok önemli noktayı göz ardı eder:

1. Petrus’un Başlangıçtaki Direnci

Eğer beslenme yasaları önceden kaldırılmış olsaydı, Petrus’un tepkisi anlamını yitirirdi. Onun sözleri, İsa’yı yıllarca takip etmiş olmasına rağmen bu yasalara hâlâ sadık olduğunu gösterir.

2. Yasaların Kaldırıldığına Dair Hiçbir Kutsal Kitap Delili Yok

Elçilerin İşleri 10’da beslenme yasalarının kaldırıldığını açıkça belirten hiçbir ifade yoktur. Tüm odak Yahudi olmayanların kabulü üzerinedir; temiz ve necis yiyecek tanımının değiştirilmesi üzerine değil.

3. Görünün Sembolik Anlamı

Görünün gerçek amacı, onun uygulamasında netleşir. Petrus, Tanrı’nın ayırım yapmadığını, O’ndan korkan ve doğru olanı yapan her milletin kabul edildiğini fark eder (Elçilerin İşleri 10:34-35). Bu, görünün ön yargıların yıkılmasıyla ilgili olduğunu ve beslenme yasalarıyla ilgisinin olmadığını açıkça gösterir.

4. Yorumdaki Çelişkiler

Eğer bu görü beslenme yasalarının iptaliyle ilgili olsaydı, Elçilerin İşleri kitabının genel bağlamıyla çelişirdi. Çünkü Petrus da dâhil olmak üzere Yahudi inananlar hâlâ Tora'nın buyruklarını yerine getiriyordu. Ayrıca, görü sadece yiyeceklerle ilgili olarak yorumlansaydı, onun sembolik gücü kaybolur ve Yahudi olmayanların dahil edilmesi gibi çok daha büyük bir mesaja ulaşmazdı.

BU YANLIŞ İDDİA ÜZERİNE SONUÇ

Elçilerin İşleri 10'daki Petrus'un görüşü yiyeceklerle değil, insanlarla ilgilidir. Tanrı, temiz ve necis hayvanların görüntüsünü kullanarak daha derin bir ruhsal gerçeği aktarmıştır: Müjde artık tüm milletler içindir ve Yahudi olmayanlar artık necis ya da dışlanmış sayılmamalıdır. Bu görüşü beslenme yasalarının iptali olarak yorumlamak, hem bağlamı hem de pasajın amacını yanlış anlamaktır.

Tanrı'nın Levililer 11'de verdiği beslenme talimatları değişmemiştir ve bu görünün odağı hiçbir zaman bu yasalar olmamıştır. Petrus'un kendi sözleri ve davranışları da bunu doğrular. Görünün gerçek mesajı, insanlar arasındaki engellerin kaldırılmasıdır—Tanrı'nın sonsuz yasalarının değiştirilmesi değil.

Kutsal Kitap'taki kurallara göre temiz hayvanların, kuşların ve kara hayvanlarının kanı akıtılarak hazırlanmasını gösteren eski bir tablo.

YANLIŞ İDDİA: “Kudüs Konseyi, Yahudi olmayanların sadece boğularak öldürülmüş ve kanlı et yememeleri koşuluyla her şeyi yiyebileceğine karar verdi”

GERÇEK:

Kudüs Konseyi (Elçilerin İşleri 15), çoğunlukla yanlış yorumlanarak Yahudi olmayanların Tanrı'nın buyruklarının çoğunu görmezden gelebileceği ve sadece dört temel kurala uymaları gerektiği şeklinde sunulur. Oysa daha dikkatli bir inceleme, bu konseyin Yahudi olmayanlara Tanrı'nın yasalarının kaldırılmasıyla ilgili olmadığını, aksine Mesih'e iman eden Yahudi topluluklarına ilk katılımlarını kolaylaştırmaya yönelik olduğunu ortaya koyar.

KUDÜS KONSEYİ NEYİ ELE ALIYORDU?

Konseyde ele alınan asıl soru şuydu: Yahudi olmayanlar, müjdeyi dinleyebilmek ve ilk Mesih inanlılarının topluluklarına katılabilmek için Tora'nın tamamına—özellikle sünnet gibi uygulamalara—derhal bağlılık göstermeli miydi?

Yüzyıllar boyunca Yahudi geleneği, Yahudi olmayanların Tora'ya tamamen uymaları gerektiğini savunuyordu. Bu, sünnet olmak, Şabat'ı tutmak, beslenme yasalarına uymak ve diğer buyrukları yerine getirmek gibi uygulamaları da içeriyordu. Aksi halde bir Yahudi, onlarla serbestçe etkileşime giremezdi (Bkz. Matta 10:5-6; Yuhanna 4:9; Elçilerin İşleri 10:28). Konseyin kararı, artık Yahudi olmayanların tüm bu yasaları hemen yerine getirmeden de iman yolculuğuna başlayabileceklerini kabul eden bir değişim niteliğindeydi.

UYUM İÇİN DÖRT BAŞLANGIÇ KURALI

Konsey, Yahudi olmayanların topluluk toplantılarına katılmalarının uygun olacağına karar verdi—yeter ki şu uygulamalardan uzak dursunlar (Elçilerin İşleri 15:20):

1. **Putlara Sunulan Yiyecekler:** Putlara sunulmuş yiyeceklerden uzak durmak, çünkü putperestlik Yahudi imanlılar için son derece rahatsız edici bir durumdu.
2. **Cinsel Ahlaksızlık:** Putperest kültürlerde yaygın olan cinsel günahlardan sakınmak.
3. **Boğularak Öldürülmüş Hayvanların Eti:** Tanrı'nın beslenme yasalarına aykırı olarak öldürülmüş hayvanlardan kaçınmak; çünkü bu şekilde kan vücutta kalır.
4. **Kan:** Kan tüketiminden kaçınmak; bu, Tora'da açıkça yasaklanmıştır (Levililer 17:10-12).

Bu kurallar, Yahudi olmayanların uyması gereken tüm yasaların özeti değildir. Aksine, Yahudi ve Yahudi olmayan imanlıların birlikte barış ve uyum içinde yaşayabilmesi için bir başlangıç noktasıdır.

BU KARAR NE ANLAMA GELMİYORDU?

Yahudi olmayanların yalnızca bu dört kurala uyarak Tanrı'yı hoşnut edebileceği ve kurtuluşa erişebileceği iddiası tamamen saçmadır.

- **Yahudi olmayanlar On Emir'i çiğneyebilir mi?**
 - Başka ilahlara tapmaları, Tanrı'nın adını boş yere kullanmaları, hırsızlık yapmaları veya adam öldürmeleri serbest miydi? Elbette hayır. Böyle bir sonuç, Kutsal Yazıların Tanrı'nın doğruluk konusundaki beklentileri hakkında öğrettiği her şeye ters düşer.
- **Başlangıç Noktasıydı, Bitiş Noktası Değil:**
 - Konseyin amacı, Yahudi olmayanların Mesih'e iman eden Yahudi topluluklarına katılımını hemen mümkün kılmaktır. Onların zamanla bilgi ve itaate büyüyecekleri varsayılmıştır.

ELÇİLERİN İŞLERİ 15:21 AÇIKLIK GETİRİR

Konseyin kararı, Elçilerin İşleri 15:21'de şöyle açıklanır:

"Musa'nın yasası, çok eski zamanlardan beri her şehirde duyurulmakta ve her Şabat Günü havralarda okunmaktadır."

Bu ayet, Yahudi olmayanların havralara katıldıkça Tanrı'nın yasalarını öğrenmeye devam edeceklerini göstermektedir. Konsey, Tanrı'nın buyruklarını iptal etmedi; Yahudi olmayanların iman yolculuğuna, onları bunaltmadan başlamaları için pratik bir yaklaşım benimsedi.

İSA'NIN ÖĞRETİLERİNDEN BAĞLAM

İsa'nın kendisi, Tanrı'nın buyruklarının önemini defalarca vurgulamıştır. Örneğin Matta 19:17, Luka 11:28 ve Dağdaki Vaaz boyunca (Matta 5–7), İsa cinayet işlememe, zina etmeme, komşuyu sevme gibi yasaların geçerliliğini ve takip edilmesi gerektiğini açıkça ortaya koymuştur. Bu ilkeler temeldi ve elçiler tarafından asla reddedilmemiştir.

BU YANLIŞ İDDİA ÜZERİNE SONUÇ

Kudüs Konseyi, Yahudi olmayanların her şeyi yiyebileceğini veya Tanrı'nın buyruklarını görmezden gelebileceğini ilan etmedi. Ele alınan konu, Yahudi olmayanların Mesih inanlısı topluluklara nasıl dâhil olabilecekleriydi—Tora'nın her yönünü derhal yerine getirmeleri gerekmeksizin.

Konseyin koyduğu dört kural, karışık Yahudi-Yahudi olmayan topluluklarında uyumu sağlamak için uygulanan pratik önlemlerdi. Beklenti açıktı: Yahudi olmayanlar zamanla Tanrı'nın yasalarını öğrenecek ve her Şabat Günü havralarda okunan Tora sayesinde bu yasaları yerine getirmeyi

öğreneceklerdi. Aksi bir görüş, konseyin amacını yanlış temsil eder ve Kutsal Yazıların genel öğretisini görmezden gelir.

YANLIŞ İDDİA: “Elçi Pavlus, Mesih’in kurtuluş için Tanrı’nın yasalarına itaat etme zorunluluğunu ortadan kaldırdığını öğretti”

GERÇEK:

Birçok Hristiyan lider—hatta çoğu—Pavlus’un Tanrı’nın Yasası’na karşı olduğunu ve Yahudi olmayan imanlılara O’nun buyruklarını görmezden gelmeleri gerektiğini öğrettiğini savunur. Bazıları, Tanrı’nın yasalarına itaat etmenin kurtuluş için tehlikeli olabileceğini bile ileri sürer. Bu yorumlar büyük teolojik kafa karışıklığına yol açmıştır.

Bu görüşe karşı çıkan bazı akademisyenler, Pavlus’un yazılarındaki tartışmaları açıklığa kavuşturmak için uzun yıllardır çalışmakta ve onun öğretilerinin yanlış anlaşıldığını veya bağlamından koparıldığını savunmaktadır. Ancak bizim hizmet anlayışımız farklıdır.

NEDEN PAVLUS’U AÇIKLAMAYA ÇALIŞMAK YANLIŞTIR

Biz, Pavlus’un Yasa konusundaki tutumunu açıklığa kavuşturmak için büyük çaba harcamanın gereksiz ve hatta Rab’be karşı saygısızlık olduğuna inanıyoruz. Bunu yapmak, Pavlus’u—bir insanı—Tanrı’nın peygamberleriyle, hatta İsa’nın kendisiyle aynı seviyeye yükseltmek olur.

Doğru teolojik yaklaşım şudur: Pavlus’tan önceki Kutsal Yazılar’da, birisinin gelip Tanrı’nın yasalarını geçersiz kılacağına dair bir peygamberlik olup olmadığını incelemek. Eğer böyle önemli bir peygamberlik olsaydı, o zaman Pavlus’un bu konudaki öğretilerini ilahi olarak onaylanmış kabul etmek için bir sebebimiz olurdu ve bu öğretiye göre yaşamaya çalışmak mantıklı olurdu.

PAVLUS HAKKINDA PEYGAMBERLİKLERİN OLMAMASI

Gerçek şu ki, Kutsal Yazılarda Pavlus’un—ya da başka herhangi birinin—gelip Tanrı’nın yasalarını geçersiz kılacağına dair hiçbir peygamberlik yoktur. Eski Ahit’te yer alıp Yeni Ahit’te gerçekleşen sadece şu üç şahıs hakkında doğrudan veya dolaylı peygamberlik vardır:

1. **Yahya (Vaftizci Yahya):** Mesih’in öncüsü olacağı hem peygamberlerce bildirildi hem de İsa tarafından doğrulandı (bkz. Yeşaya 40:3; Malaki 4:5-6; Matta 11:14).
2. **Yahuda İskariyot:** Onun ihanetiyle ilgili olarak Mezmurlar 41:9 ve 69:25 gibi ayetlerde dolaylı göndermeler yer alır.
3. **Arimathyalı Yusuf:** Yeşaya 53:9, Mesih’in gömülmesi için mezar sağlayan kişinin kim olacağına dolaylı olarak atıfta bulunur.

Bunların dışında, hiç kimse hakkında—hele ki Tarsus’tan gelen biri hakkında—Tanrı’nın buyruklarını iptal edeceği veya Yahudi olmayanların Tanrı’nın ebedî yasalarına itaat etmeden kurtulabileceği yönünde bir peygamberlik yoktur.

İSA’NIN GÖĞE ALINDIKTAN SONRA OLACAKLAR HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİĞİ

İsa, yeryüzündeki hizmetinden sonra neler olacağına dair birçok peygamberlikte bulunmuştur. Bunların arasında şunlar yer alır:

- **Tapınağın yıkılması** (Matta 24:2).
- **Öğrencilerinin zulüm göreceği** (Yuhanna 15:20, Matta 10:22).
- **Krallık mesajının tüm uluslara yayılması** (Matta 24:14).

Ancak, Tarsus’tan biri—hele ki Pavlus—hakkında, kurtuluş ve itaate dair yeni ya da çelişkili bir öğreti verme yetkisiyle gönderileceğine dair hiçbir söz yoktur.

PAVLUS’UN YAZILARININ GERÇEK SINAVI

Bu, Pavlus’un ya da Petrus, Yuhanna veya Yakup’un yazılarını reddetmemiz gerektiği anlamına gelmez. Aksine, onların yazılarına temkinli bir yaklaşımla, her yorumun şu temellere dayanıp dayanmadığını dikkatle incelemeliyiz:

1. **Eski Ahit:** Tanrı’nın peygamberleri aracılığıyla bildirdiği Yasa.
2. **Dört İncil:** Yasaya sadık kalan İsa’nın sözleri ve eylemleri.

Eğer bir yorum bu iki temele uymuyorsa, o zaman bu yorum doğru olarak kabul edilmemelidir.

BU YANLIŞ İDDİA ÜZERİNE SONUÇ

Pavlus’un Tanrı’nın yasalarını—beslenme talimatları dâhil—kaldırdığı yönündeki iddia Kutsal Yazılarla desteklenmemektedir. Böyle bir mesajı önceden bildiren hiçbir peygamberlik yoktur ve İsa’nın kendisi Yasa’yı onaylamış ve uygulamıştır. Bu nedenle, Tanrı’nın değişmeyen Sözü’ne aykırı olan her öğretiyi dikkatle sorgulanmalıdır.

Mesih’in izleyicileri olarak çağrıldığımız şey, Tanrı tarafından önceden yazılmış ve açıklanmış olanla uyum içinde olmaktır; O’nun ebedî buyruklarına aykırı düşen yorumlara bel bağlamak değildir.

İSA’NIN ÖĞRETİSİ: SÖZLERİYLE VE ÖRNEĞİYLE

Mesih’in gerçek öğrencisi, hayatının her yönünü O’nun örneğine göre şekillendirir. İsa, eğer O’nu seviyorsak, Baba’ya ve Oğul’a itaat edeceğimizi açıkça bildirmiştir. Bu, yüreği zayıf olanlar için değil;

gözlerini Tanrı'nın Krallığı'na dikmiş ve sonsuz yaşamı elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olanlar içindir—bu, arkadaşlardan, kiliseden ve aileden gelecek karşı çıkmalara rağmen bile olsa.

Saç ve sakal, tzitzit, sünnet, Şabat ve yasak etler gibi buyruklar, Hristiyanlığın büyük çoğunluğu tarafından görmezden gelinmektedir. Kalabalığı takip etmeyi reddedenler **kesinlikle zulüm görecektir**—nitelik olarak İsa'nın önceden söylediği gibi (Matta 5:10). Tanrı'ya itaat cesaret ister, fakat ödülü sonsuzluktur.

TANRI'NIN YASASINA GÖRE YASAKLANMIŞ ETLER

Bazı hayvanların toynakları çatallı, bazıları düz; Levililer 11'e göre Kutsal Kitap'taki temiz ve necis hayvanlarla ilgili yasa görseli.

Tora'da açıkça belirtilen Tanrı'nın beslenme yasaları, halkının hangi hayvanları yiyebileceğini ve hangilerinden uzak durması gerektiğini tanımlar. Bu talimatlar kutsallık, itaat ve kirleten uygulamalardan ayrılığı vurgular. Aşağıda, Kutsal Yazılarla desteklenmiş, Tanrı'ya göre yasaklanmış etlerin ayrıntılı ve açıklayıcı bir listesi yer almaktadır.

1. GEVŞEK ÇİĞNEMEYEN VE TOYNAĞI YARIK OLMAYAN KARADA YAŞAYAN HAYVANLAR

- Bir ya da her iki özelliğe sahip olmayan kara hayvanları necis sayılır.
- **Yasaklanan Hayvanlara Örnekler:**
 - Deve (*gamal*, גָּמָל) – Geviş getirir ama toynağı yarık değildir (Levililer 11:4).
 - At (*sus*, סוֹס) – Geviş getirmez ve toynağı da yarık değildir.
 - Domuz (*chazir*, חֲזִיר) – Toynağı yarıktır ama geviş getirmez (Levililer 11:7).

2. PULLARI VE YÜZGEÇİ OLMAYAN SU CANLILARI

- Hem pulları hem de yüzgeçleri olan balıklar yenebilir. Bunlardan biri bile eksikse, o canlı necis sayılır.
- **Yasaklanan Canlılara Örnekler:**
 - Yayın balığı – Pulları yoktur.
 - Kabuklu deniz ürünleri – Karides, yengeç, istakoz ve midye gibi.
 - Yılan balığı – Yüzgeç ve pul içermez.
 - Ahtapot ve kalamar – Ne yüzgeçleri ne de pulları vardır (Levililer 11:9-12).

3. YIRTICI KUŞLAR, LEŞÇİLER VE DİĞER YASAKLANMIŞ KUŞLAR

- Kutsal Yasa, özellikle yırtıcı veya leşle beslenen davranışlarla ilişkilendirilen bazı kuşların yenmesini yasaklar.
- **Yasaklanan Kuşlara Örnekler:**
 - Kartal (*neshet*, נֶשֶׁת) (Levililer 11:13).
 - Akbaba (*da'ah*, דָּאָה) (Levililer 11:14).
 - Kuzgun (*orev*, עֵרֵב) (Levililer 11:15).
 - Baykuş, şahin, karabatak ve diğerleri (Levililer 11:16-19).

4. DÖRT BACAK ÜZERİNDE YÜRÜYEN UÇAN BÖCEKLER

- Uçan böceklerin çoğu necis sayılır; yalnızca sıçrama için özel eklemli bacaklara sahip olanlar hariçtir.
- **Yasaklanan Böcekler Örnekler:**
 - Sinekler, sivrisinekler ve böcekler.
 - Çekirgeler ve ağustos böcekleri ise istisnadır ve yenebilir (Levililer 11:20-23).

5. YERDE SÜRÜNEREK HAREKET EDEN HAYVANLAR

- Karın üstü sürünen veya birçok bacağa sahip olarak yerde hareket eden her yaratık necis sayılır.
- **Yasaklanan Canlılara Örnekler:**
 - Yılanlar.
 - Kertenkeleler.
 - Fareler ve köstebekler (Levililer 11:29-30, 11:41-42).

6. ÖLMÜŞ YA DA BOZULMUŞ HAYVANLAR

- Temiz bir hayvan bile olsa, kendi kendine ölmüşse ya da başka bir hayvan tarafından parçalanmışsa eti yemek yasaktır.
- **Kaynak:** Levililer 11:39-40; Çıkış 22:31.

7. TÜRÜ KARŞIK MELEZLEMELER

- Doğrudan beslenme konusu olmasa da, türler arası melezleme yasaktır; bu, gıda üretiminde dikkat edilmesi gereken bir ilkeyi ima eder.
- **Kaynak:** Levililer 19:19.

Bu talimatlar, Tanrı'nın halkının farklı, kutsal ve O'na saygılı bir yaşam sürmesini istediğini gösterir—hatta beslenme tercihlerinde bile. Bu yasalara uymak, Tanrı'ya olan itaatin ve buyruklarının kutsallığına olan saygının bir ifadesidir.